

er simpelt Fængsel? Det er jo ganske vist Bevøelse af Frihed, men Vedkommende ere jo i Fængslet ikke indskrænkede til Fangerkost, de kunne leve saa høit, de ville, naar de have Naad dertil, jeg troer endogsaa, at de ikke engang ere udelukkede fra at modtage Gæstgæst, og denne Straf maa derfor siges at være altfor mild. Ville de Herrer engang tage Udvalgets Endringsforslag under Nr. 85 for sig, saa ville de see, at der er en forskellig udøvet Begemsforærmelse haat Døden til Følge, og den Skyldige, skjøndt han ikke har villet Døden, dog har maattet forudsæe denne som en rimelig eller ikke usandsynlig Følge af Gjeringen, ansees han med Strafarbejde fra 2 til 12 Aar. Det forekommer mig, at den Forbrydelse, der her er Tale om, ikke har en saa meget fjern Lighed med den, der finder Sted ved Dueller, thi Dueller indgaaes jo netop med det Formaal for Dø, at tilføie hinanden Begemsbestadigelse. De tilsigte vel ikke Døden, men hvis denne maaskee mod Duellanternes Billie indtræder, saa faaer Vedkommende efter § 205 kun Straf af simpelt Fængsel, hvormod, hvis Døden indtræder i det Tilfælde, som omhandles i Udvalgets Forslag Nr. 86, uagtet Forbryderen heller ikke har tilsigtet Saadant, medfører det Strafarbejde indtil 12 Aar. Det forekommer mig saaledes, at der heri er et stort Misforhold, og at der er et altfor stort Spring fra det Tidlige til, hvad man nu vil have indført. Efter min Opfattelse burde der i alle Tilfælde være en Straf for Duell, men Mindretallet er dog ikke gaaet saa vidt; det forlanger kun Capitlet om Dueller strøget, saa at de Begemsbestadigelser og de Drab, der maatte skee ved dem, falde ind under de almindelige Straffebestemmelser. Vi have ikke kunnet skjønne, at der skal være en mindre Straf for Drab og Begemsbestadigelser, vrede paa denne Maade, end der er fastsat, naar de finde Sted paa anden Maade. Er der formildende Omstændigheder tilstede, saa er der jo, hvad der vistnok er fuldkommen rigtigt, i dette Lovudkast sat et stort Spillerum imellem Straffene, hvad Dommeren jo har det i sin Magt at tage Hensyn til, og saaledes forekommer det mig, at Alt, hvad der behøver at tages Hensyn til, kan blive iagttaget. Det er

derfor, at Mindretallet har foreslaaet, at Capitel 20 skal udgaae, og jeg skal foreløbig indskrænke mig til det Anførte og anbefale Forslaget til Thinget.

Rasmussen: Da jeg hører til det Mindretal i Udvalget, der har foreslaaet, at det 20de Capitel, der omhandler Dueller, skal udgaae, skal jeg tillade mig med et Par Ord at begrunde dette Forslag. Først maa jeg forudsætte den almindelige Bemærkning, at det maaskee for det cerede Thing kunde see mindre rigtigt ud, at to Lægmænd i Udvalget foreslaae, at et heelt Capitel skal udgaae, og saaledes stille os i en stærk Modsætning til Udvalgets øvrige Medlemmer, men vi bede, at dette ikke maa betragtes paa den Maade, som om vi skulde ville tillægge os en bedre Indsigt end de andre Medlemmer. For mig staaer det saaledes, at Spørgsmaalet, om man skal beholde hele dette Capitel eller ikke, er mere en Følelsessag ligeoverfor andre Medborgere. Vi kunne slet ikke begribe, hvorfor Folk skulde mere have Lov til at duellere end til at slaaes. Det forekommer mig, at den Contract, der oprettes imellem to Duellanter, ikke kan have nogen Betydning. Det maa vistnok staae klart for Enhver, der stiller sig i disse Folks Sted, at medens de duellere med Vaaben ihænde, der jo kunne være dræbende, saa glemme de vistnok at tænke paa Contracten; Contracten faaer vistnok ingen Betydning i dette Dieblit. Dueller ere altsaa i Virkeligheden kun Slagsmaal; det kommer an paa at gjøre hinanden Fortræd, og det kommer ikke an paa at overholde Contracten. Det er derfor, som sagt, en Følelsessag, og det kan være, at vor Følelse har ledet os paa Bilsbor; men jeg kan dog ikke Andet end troe, at naar dette Capitel, som omhandler Dueller, findes i Straffelovbogen, vil Folk maaskee have mere Tilbøielighed til at udfordre hinanden til Duell, idet det jo saa paa en Maade er tilladt; naar derimod Capitlet gaaer ud, vilde de, selv om det breiede sig om en Vresfag, kunne undskyldte sig ved at slyde sig ind under Loven, idet det da gaaer ind under de almindelige Straffebestemmelser. Enhver kan forstaae Udvalgets Tankegang, og jeg skal ikke udtale mig videre om vort Stand-